

Cemaatin en renkli isimlerinden olan Hurşit dayı, ilmi olmadığı halde çok işler görmeye azmetmiş yaşlı bir amcaydı. Namazları en ön safta kılardı. Taviz verenlere karşı gelirdi. Bir gün beni yolda gördü ve cübbemin yakalarına yapıştı: -"Bunlar nee" diye haykırdı. Ben, -"İhsan Efendiye sor" deyince, baktı ki iş büyük hocalara dayanıyor beni bıraktı. (Allah gani gani rahmet eylesin.)

□

Bir gün Samsun taraflarında bir camiye tebliğ için gitmişler. Camiye girince ayakkabılıkta bir şapka görmüş ve tutup şapkayı dışarı atmış. Ama şapka

bir savcının imiş. Mahkemeler ve neticede hapis cezası verildi. Hurşit dede ömrü sonuna kadar sakındı, ve yakalanmadı.

□

Bir gün Efendi Hazretleri hatim odasına gelince Hurşit dayıya dönerek:

-"Namazda sesli okuyorsun, okuduklarını işitiyorum." dedi. Hurşit dayı;

- Müezzin Ali Hoca da sesli okuyor" dedi. Efendi Hazretleri:

-"O, hırslı okuyor, sen sesli okuyorsun", buyurunca kendimizi gülmemek için zor tuttuk.

□

Yani Ali Kuşî isimli müezzin ihvanımız Kur' an okurken nerdeyse talim üzere ve harfleri dikkatli çıkararak okur ve yanında namaz kılmak kolay olmazdı. Onun bu hali tabii olup ondan kurtulamazdı. Başkalarının buna bakarak sesli okuması caiz olmaz, hatta sehiv secdesi ile düzeltilmesi gerekir.

□

Yine bir gün Hurşit Dayı ve cemaatten bazı hoca efendiler tebliğ için bir köye gittiler. Hurşit dayı heybetli olduğundan uzaktan bakan sanki allame-i cihan büyük şeyhul-islam gibi biri zannederdi. Ordaki cami cemaatinden biri ona yanaşarak

-"Hocam bir şey sormak istiyorum" dedi. Hurşit dayı işin ciddiyetini anladığından geriye işaret ederek

-"Arkadaki talebelerime sor" dedi ve ordan sıvıştı.□

□